

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 29 października 2024 r.

w sprawie **P.M.**

skazanego za czyn z art. 197 § 3 pkt 2 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania objętego wnioskiem o
wznowienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 26 listopada 2019 r.,
sygn. akt II AKa 121/19

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania objętego
wnioskiem o wznowienie wyroku.**

Możliwość wstrzymania wykonania objętego wnioskiem o wznowienie orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego to przepisu orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy nie tylko charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność, ale nadto gdy w ich świetle wykonanie wyroku może doprowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanego.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania w sprawie, trzeba stwierdzić, że zawarta w sygnalizacji obrońcy skazanego argumentacja nie jest

tego rodzaju, aby prowadziła do uznania, iż przesłanki te zostały spełnione w stopniu uzasadniającym wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

WB.

[ał]